

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

2 בפברואר 2010

304

י"ח בשבט התש"ע

עמוד

- 96..... התש"ע-2010 הצעת חוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון מס' 4) (התקן תדלוק אוטומטי כללי),
הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 94) (חובת חבישת קסדה - סייגים לתחולה),
97..... התש"ע-2010
98..... הצעת חוק לתיקון פקודת הרופאים (מס' 10) (תנאי זכאות לרישיון), התש"ע-2010.

הצעת חוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון מס' 4) (התקן תדלוק אוטומטי כללי), התש"ע-2010*

1. תיקון סעיף 7 בחוק משק הדלק (קידום התחרות), התשנ"ד-1994' (להלן - החוק העיקרי, בסעיף 7(ב)), אחרי "והפעלתם" יבוא "ובלבד שהתקנים כאמור לא ימנעו את האפשרות לרכוש דלק מכל חברת דלק שממנה ניתן לרכשו באמצעות ההתקנים, בין אם ההתקן שייך לה או הותקן על ידיה ובין אם לאו".
2. תקנות ראשונות לתקנות ראשונות בהתאם להוראות סעיף 7(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך שישה חודשים מיום תחילתו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

במתן אפשרות לצרכנים לרכוש דלק באמצעות התקן תדלוק אוטומטי כללי בכל חברת דלק שניתן לרכוש בה דלק באמצעות התקני תדלוק אוטומטיים, ולא דווקא בחברה שסיפקה את ההתקן. לשם כך מוצע לקבוע כי התקן תדלוק אוטומטי לא ימנע את האפשרות לרכוש דלק מכל חברת דלק שניתן לרכוש ממנה דלק באמצעות התקן כאמור, בין אם ההתקן שייך לה או הותקן על ידיה ובין אם לאו.

צפוי כי ההסדר המוצע יקל על חברות דלק קטנות להתחרות בחברות הדלק הגדולות והמבוססות יותר, משום שהוא יאפשר לגוף בעל צי רכב גדול להתקשר הן עם חברת דלק קטנה והן עם חברת דלק גדולה, ולרכוש דלק משתייהן באמצעות אותו התקן תדלוק אוטומטי בלי שיידרש להחליף את ההתקן או להוסיף התקן לכל כלי הרכב שברשותו. עם זאת, התקן התדלוק האוטומטי הכללי לא ישלול את הצורך בהסכם התקשרות תקף בין חברת הדלק לבין מי שמעוניין לרכוש ממנה דלק באמצעות התקן כאמור, ולא ניתן יהיה לרכוש דלק מחברת דלק אחת בתחנת דלק של חברת דלק אחרת בהעדר התקשרות כזאת.

כדי לוודא שכללים כאמור לפי סעיף 7 לחוק אמנם יותקנו, מוצע לקבוע ששר התשתיות הלאומיות יביא לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת את הכללים האמורים בתוך שישה חודשים מיום תחילתו של החוק המוצע.

חוק משק הדלק (קידום התחרות), התשנ"ד-1994' (להלן - החוק), נועד לקדם את התחרות במשק הדלק (דנ"מ 6101/08 פז חברת נפט בע"מ נ' ועדת ערר מחוז המרכז (ניתן ביום 16 במרס 2009)). קידום התחרות כאמור מושג בין היתר בעידוד מתחרים פוטנציאליים להיכנס לשוק הדלק בדרך של הקטנת "חסמי הכניסה למקטע השיווק באמצעות הקמתן של תחנות תדלוק נוספות" (ע"א 3398/06 הרשות להגבלים עסקיים נ' דור-אלון אנרגיה בישראל (1988) בע"מ ואח' (ניתן ביום 6 בדצמבר 2006)), וכן בדרך של צמצום החסמים שחלק מהמתחרים בשוק הדלק נתקלים בהם.

כדי להשיג את התכלית האמורה הוסף בחוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון), התשנ"ח-1998' (ס"ח התשנ"ח, עמ' 287), בין היתר סעיף 7, שעניינו תדלוק אוטומטי. הסעיף האמור מסמיך את שר התשתיות הלאומיות לקבוע כללים לעניין התקני תדלוק אוטומטיים והפעלתם, שיחולו על כל חברות הדלק, ואולם כללים כאמור טרם הותקנו.

למרות התיקונים לחוק נותר שוק הדלק ריכוזי, והוא נשלט בעיקר על ידי ארבע חברות גדולות (ע' צדיק, "ניתוח שוק הדלק לתעבורה והתקני תדלוק אלקטרוניים", הכנסת, מרכז המחקר והמידע (5 בינואר 2010), עמ' 3).

בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע לתקן את סעיף 7 לחוק כדי לקדם את התחרות במשק ריכוזי כאמור,

חבר הכנסת שי חרמש

* הצעת חוק מס' 219/18/9: הועברה לוועדה ביום ט"ז בתמוז התשס"ט (8 ביולי 2009).
1 ס"ח התשנ"ד, עמ' 270; ס"ח התשס"ט, עמ' 329.

הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 94) (חובת חבישת קסדה – סייגים לתחולה), התש"ע-2010

תיקון סעיף 65א

1. בפקודת התעבורה¹, בסעיף 65א –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), חובת חבישת קסדת מגן לא תחול על בגיר בדרך עירונית או בשביל אופניים, בין בדרך עירונית ובין בדרך שאינה דרך עירונית, והכל למעט בעת תחרות או בעת פעילות ספורטיבית בעיקרה:"

(2) בסעיף קטן (ג), הסיפה החל במלים "בסעיף זה, "אופניים" תסומן "(ד)", ובו, אחרי ההגדרה "אופניים" יבוא:

"דרך עירונית" – כהגדרתה לפי פקודה זו;

"שביל אופניים" – תוואי המיועד למעבר אופניים בלבד, המסומן בתמרור מתאים."

ד ב ר י ה ס ב ר

המציעים טבורים כי יש לעודד את הרכיבה על אופניים, ולשם כך ראוי לקבוע סייגים לאיסור האמור, זאת, משום שרכיבה על אופניים מסייעת להתמודד עם עומס התנועה בערים הגדולות ועם מצוקת החניה בהן, מגבירה את מודעות הנהגים לרוכבי האופניים ואת בטיחות הרוכבים, ככל שמספרם של אלה גדל ונוכחותם בולטת יותר, ומפחיתה את זיהום האוויר ואת תאונות הדרכים. המציעים אף צופים שקביעת סייגים כאמור תקל על רשויות מקומיות להוציא לפועל מיזמים להשכרת אופניים בערים.

לפיכך, מוצע לקבוע כי החובה לחבוש קסדת מגן לא תחול על בגיר בדרך עירונית או בשבילי אופניים, בין בדרך עירונית ובין בדרך בין-עירונית, והכל למעט בעת תחרות או בעת פעילות ספורטיבית בעיקרה.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תשקול ועדת הכלכלה של הכנסת לקבוע סייגים גם בנוגע לרכיבה של קטינים על אופניים, ככלל או בנסיבות מסוימות.

בחוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 80), התשס"ז-2007, נוסף סעיף 65א לפקודת התעבורה, שעניינו חובת חבישת קסדת מגן בעת רכיבה על אופניים. הסעיף קובע איסור לרכוב על אופניים ולהרכיב אדם אחר, אלא אם כן הרוכבים חובשים קסדת מגן העומדת בדרישות כמפורט בסעיף. כמו כן קבועות בסעיף הוראות בנוגע לחובתו של בגיר שבהשגחתו קטין שלא להניח לקטין לעבור על הוראות הסעיף, ובנוגע להצגת הודעה המפרטת את ההוראות על ידי בעל עסק שבו נמכרים אופניים במקום העסק, ואולם, אף שחלפו יותר משנתיים מאז נכנס הסעיף לתוקפו, לא הותקנו תקנות לעניין קסדת המגן והדרישות שבהן עליה לעמוד, והאיסור כלל לא נאכף.

כמו כן, נטען כי האיסור הקבוע בסעיף רחב מדי, בין היתר בשל העובדה שהוא חל הן על בגירים והן על קטינים, וכן על כל סוגי הדרכים ובכל סוגי הרכיבה על אופניים. עוד נטען כי החובה לחבוש קסדת מגן עלולה להביא לידי הפחתה במספר רוכבי האופניים, ומנגד – אין בה כדי לתרום להפחתת מספר הנפגעים בתאונות דרכים שבהן מעורבים רוכבי אופניים.

חברי הכנסת: שלי יחימוביץ', דב חנין, מוחמד ברכה, חנא סוייד, עפו אגבאריה

¹ הצעות חוק מס' פ/229/18 רפ/364/18; הועברו לוועדה ביום כ' בטבת התש"ע (6 בינואר 2010).
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התש"ע, עמ' 305.

הצעת חוק לתיקון פקודת הרופאים (מס' 10) (תנאי זכאות לרישיון), התש"ע-2010*

- תיקון סעיף 4
1. בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן - הפקודה), בסעיף 4 -
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(5) הוא בעל ידע בסיסי בשפה העברית";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א2) הש, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבע הוראות לעניין הידע הבסיסי בשפה העברית."
2. תחילתו של חוק זה 30 חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה - יום התחילה), והוא יחול על בקשה לרישיון לפי הפקודה שהוגשה מיום התחילה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

באותה מדינה, נדרש לסיים תקופת סט'ז בבית חולים בישראל כתנאי לקבלת רישיון לעסוק ברפואה. לימודי הרפואה בישראל, וכן הסט'ז שנערך בבית חולים בישראל, מקנים ידיעה בסיסית של השפה העברית. לעומת זאת, רופאים שלמדו רפואה מחוץ לישראל ועסקו ברפואה באותה מדינה אינם נדרשים לדעת את השפה העברית, ולו ברמה הבסיסית, כתנאי לקבלת רישיון לעסוק ברפואה בישראל. על כן, יש רופאים שאינם בעלי ידע בסיסי בשפה העברית.

הצעת החוק המתפרסמת בזה נועדה לקבוע כי אחד התנאים לקבלת רישיון לעסוק ברפואה הוא ידע בסיסי בשפה העברית. זאת, כדי להבטיח תקשורת טובה יותר בין רופא למטופליו ולשפר את הטיפול הרפואי הניתן למטופלים בישראל.

בסעיף 4(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן - הפקודה), מנויים התנאים הנדרשים לקבלת רישיון לעסוק ברפואה. ידע בסיסי בשפה העברית אינו כלול בתנאים אלה.

דרישה זו היא תנאי לעיסוק במקצועות בריאות אחרים. למשל, בסעיף 8(6) לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008, נקבע כי אחד התנאים לקבלת תעודה של קלינאי תקשורת הוא ידע בסיסי בשפה העברית; בתקנה 4 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981, ובתקנה 5(א) לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), התשמ"ט-1988, נקבע כי אחד התנאים לרישום בפקס לאותם מקצועות בריאות הוא ידיעה בסיסית, לפחות, בשפה העברית.

הן מי שלמד בפקולטה או בבית ספר לרפואה בישראל והן מי שלמד מחוץ לישראל אך לא עסק ברפואה

חבר הכנסת אריה אלדר

* הצעת חוק מס' 936/18/פ: הועברה לוועדה ביום א' בכסלו התש"ע (18 בנובמבר 2009).

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594; ס"ח התשס"ז, עמ' 375.